

det; og det gælder også for nogle af de andre grupper, der har været nævnt her i debatten, som er udenfor; dem er vi meget mere optaget af at prøve at hjælpe.

Det er ikke, fordi vi på nogen måde er ligegladede med dem på arbejdspladserne. Jeg synes bare, at solidariteten dér må gå på, at de ansatte på en arbejdsplads slås med deres arbejdsgiver om, at de goder, der måtte gives, tildeles alle ansatte og ikke kun dem oppe i toppen. Jeg synes også, det er et spørgsmål om solidaritet på den måde, at man siger, at vi slås for, at på denne her arbejdsplads giver arbejdsgiveren *alle* mulighed for – i det omfang en arbejdsgiver overhovedet kan presses til at støtte på det her område – hjælp til pc-anskaffelse, til at få pc-kørekort, til i det hele taget at blive undervist i ny teknologi.

Dybest set er det i arbejdsgiverens interesse at sørge for, at alle ansatte er fuldt med i IT-udviklingen. For den der tro på, at det kun er nogle få steder i virksomheden, man har brug for at være med i denne her udvikling, er gammeldags arbejdsgiverfilosofi. Der er ikke en eneste arbejdsfunktion på en moderne arbejdsplads, hvor der ikke er brug for ansatte, der har nøje indsigt også i, hvordan man bruger pc'er og ny teknologi. Og derfor bør arbejdsgiverne i langt højere grad leve op til deres ansvar i stedet for at prøve at tørre det af på statskassen.

Kim Behnke (FRI):

Da vi indførte ordningen med muligheden for, at en arbejdsgiver kunne stille en pc til rådighed for en medarbejder, var vi blandt dem, der tilbøjede ordningen, både fordi det er med til at fremme den teknologiske udvikling i Danmark og det er med til at fremme efteruddannelsen af medarbejdere – vi er på det punkt langt bag efter det, man oplever i andre lande, som har større geografi, nemlig at en masse efteruddannelse af folk foregår hjemme foran computeren, frem for at man skal rejse langt for at kunne komme til undervisning – og også ud fra en miljøbetragtning: Vi ønsker at fremme den udvikling, hvor vi får det, der på moderne dansk vistnok hedder fjernarbejdspladser, nemlig hvor man kan løse en række arbejdsopgaver hjemme fra en computer frem for at skulle sætte sig i bil, tog, fly eller på cykel for at køre frem til en arbejdsplads og være med til at belaste miljøet ad den vej.

Specielt på det område har erfaringerne fra USA vist, at store virksomheder som forsikringskoncerner har kunnet reducere deres kva-

dratmeter kontorareal med op mod en tredjedel, og det er klart, at når de medarbejdere ikke længere har brug for at have et kontor, ja så har de heller ikke længere brug for at køre til kontoret.

Ud fra alle de betragtninger roste vi og støttede ordningen, da den blev iværksat. Men vi kunne også se, at udviklingen i Danmark jo ikke altid går så hurtigt som i udlandet; folk er lidt skeptiske, folk er lidt konservativt indstillede.

En række – specielt inden for den finansielle sektor – gjorde det, at de stillede krav om, at medarbejderne skulle have et såkaldt pc-kursus, sådan at computeren ikke blot blev brugt af børnene til spil og internetsurfing, men at den blev brugt til noget konkret.

Der var nogle fra fagbevægelsen, der kritiserede det, fordi »der var jo nok en skjult dagsorden om, at så skulle folk have arbejde med hjem«.

Vi har glædet os over, at senest har Dansk Handel & Service indgået en aftale med HK, som netop går ud på at regulere, hvordan hjemmearbejde så skal udføres.

Men det var stadig væk sådan, at det primært var de medarbejdere, som virksomheden kunne se en interesse i at stille en computer til rådighed for, der fik det. Først da man fik åbnet op for den mulighed, at medarbejderen selv medfinansierede computeren, ja så kom der hul på, at også medarbejdere lidt længere nede i hierarkiet fik glæde af ordningen.

Vi er bange for, at det, der sker nu, er, at nu flytter man ordningen tilbage til direktionsgangen og til sælgerne og andre såkaldte topmedarbejdere, og det ville være synd for IT-udviklingen i Danmark.

Den radikale ordfører drister sig til at sige, at der er nogle, der har misbrugt ordningen. Jeg synes faktisk, det er urimeligt, al den stund – som hr. Kristian Jensen jo ganske glimrende dokumenterede – det faktisk er fremgået af offentlige publikationer, hvordan man kunne indrette sig. Der er ikke tale om et misbrug. Der er tale om, at folk har brugt ordningen.

Når nogle er så optaget af de arbejdsløse, førtidspensionisterne og andre, og hvor de får adgang til en computer, skal jeg hilse og sige, at når de, der har et arbejde, kommer hjem, er det lokale folkebibliotek jo altså lukket. Hvem er det, der har tid til at gå ned på folkebiblioteket og bruge de computere, som vi skatteydere har stillet gratis til rådighed for dem? Ja, det er jo typisk dem, som ikke er i beskæftigelse. Så der er rige muligheder i det danske samfund for, at